

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Miloș M.” împotriva lui Mihai Miloș, Irinei Miloș-Ciurea, intervenienți accesorii notarul Elena Petcu, Societatea cu Răspundere Limitată „Garminplus” și Banca Comercială „ProCredit Bank” Societate pe Acțiuni cu privire la nulitatea contractului de donație și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2018, SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihai Miloș, Irinei Miloș-Ciurea, intervenienți accesorii notarul Elena Petcu și BC „ProCredit Bank” SA, solicitând declararea nulității absolute a contractului de donație nr.2088 din 30 martie 2017 cu restituirea bunului imobil, teren pentru construcții cu suprafața de 1,179 ha, număr cadastral XXXXXX.301 și construcției cu suprafața de 1062,9 mp, număr cadastral XXXXXX.301.01, situate în mun. Chișinău, sect. Botanica, XXXXXX, nr. 121A, în proprietate și compensarea de către Irina Miloș-Ciurea a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.1-7619, autentificat la 14 septembrie 2004 de către notarul Oleg Gladîș, înregistrat la OCT mun.Chișinău cu nr. 1099-N/2004 din 15 septembrie 2004 și a contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent, înregistrat cu nr. 1- 9921, autentificat de notarul Oleg Gladîș, înregistrat la OCT mun.Chișinău cu nr. 18043N/2005 din 07 noiembrie 2005, SRL „Miloș M.” a dobândit în proprietate terenul pentru construcții cu suprafața de 1,179 ha, număr cadastral XXXXXX.301 și construcția cu suprafața de 1062,9 mp, număr cadastral XXXXXX.301.01, amplasate în mun. Chișinău, sect. Botanica, XXXXXX, nr. 121A.

Totodată, a menționat că, începând cu anul 2010, starea sănătății fondatorului și administratorului SRL „Miloș M.”, Mihail Miloș, s-a înrăutățit foarte mult, suferind de mai multe boli grave, fiind în pericol de moarte. Conform certificatului de dizabilitate și capacitate de muncă, procentul păstrat al capacității de muncă constituia 40%. Situația respectivă a generat pierderi foarte mari și, în consecință, a

duș la incapacitatea de plată și stagnare a progresului economic. Astfel, la 03 martie 2014, a fost nevoită să încheie un contractul de credit nr. FW50.31 cu BC „ProCredit Bank” SA, prin care a beneficiat de un credit în valoare de 250000 de dolari SUA. În scopul garantării executării obligației de rambursare a creditului, a încheiat două contracte de ipotecă, înregistrate cu nr. 449 la 24 februarie 2016 și nr. 10559 la 04 iulie 2017, în privința bunului imobil, terenul pentru construcții cu suprafața de 1,179 ha, număr cadastral XXXXXX.301 și construcția cu suprafața de 1062,9 mp, număr cadastral XXXXXX.301.01, amplasate în mun. Chișinău, sect. Botanica, XXXXXX, nr. 121A.

Având în vedere starea sănătății și a riscului maladiilor prezumate a fi letale a fondatorului și administratorului SRL „Miloș M.”, imposibilitatea administrării companiei, dar și starea financiară precară a societății, prin contractul de donație a imobilului nr. 2088 din 30 martie 2017, autentificat de notarul Elena Petcu, a donat Irinei Miloș-Ciurea 1/3 cotă-parte și lui Mihai Miloș 2/3 cote-părți din terenul pentru construcții cu suprafața de 1,179 ha, număr cadastral XXXXXX.301 și construcția cu suprafața de 1062,9 mp, număr cadastral XXXXXX.301.01, amplasate în mun. Chișinău, sect. Botanica, XXXXXX, nr. 121A.

De asemenea, a precizat că, în perioada noiembrie 2017-martie 2018, fondatorul și administratorul SRL „Miloș M.”, Mihail Miloș, a efectuat mai multe intervenții chirurgicale și tratamente de reabilitare în Italia și, în final, starea sănătății s-a îmbunătățit, la moment lipsind riscurile asupra vieții și sănătății.

Reclamantul a afirmat că, actualmente se confruntă cu grave probleme financiare, fiind practic în imposibilitate de a achita ratele lunare ale creditului, iar după donarea imobilului litigios, nu se bucură de ajutorul și susținerea financiară a fiicei Irina Miloș-Ciurea, care se eschivează de la orice obligație morală asumată.

Drept urmare, contractul de donație nr. 2088 din 30 martie 2017 urmează a fi declarat nul în temeiul art. 832 lit. c) Cod civil, or, norma legală respectivă instituie o interdicție în ceea ce se referă la inadmisibilitatea donațiilor în relațiile dintre persoanele juridice cu scop lucrativ. În acest sens, s-a menționat că societățile comerciale se constituie și activează pentru a obține un profit. Prin efectuarea donației patrimoniului donatorului se reduce în mod actual, irevocabil și gratuit, astfel, legea, pentru a evita cazurile și a proteja interesele creditorilor, interzice încheierea contractului de donație între persoanele juridice cu scop lucrativ.

Prin încheierea protocolară din 20 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atrasă în proces SRL „Garminplus” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Miloș M.” împotriva lui Mihai Miloș și Irinei Miloș-Ciurea, intervenienți accesorii notarul Elena Petcu, SRL „Garminplus” și BC „ProCredit Bank” SA privind nulitatea contractului de donație nr. 2088 din 30 martie 2017, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura și s-a menținut hotărârea din 14 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat întemeiată și legală hotărârea instanței de fond cu privire la respingerea pretențiilor SRL „Miloș M.”, în sensul declarării nulității absolute a contractului de donație nr.2088 din 30 martie 2017, restituirea bunului imobil donat - teren pentru construcții cu suprafața de 1,179 ha, nr. cadastral XXXXXX.301 și construcției cu suprafața de 1062,9 m², nr. cadastral XXXXXX.301.01, or, precum a fost stabilit în prima instanță și în instanța de apel, contractul contestat în instanță, este un act juridic legal și care de fapt și-a produs efectele juridice.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a remarcat că procedura de încheiere a contractului de donație, reglementată de dispozițiile art. 828 Codului civil, stabilea că, contractul de donație se consideră încheiat în momentul transmiterii bunului. În cazul în care un bun mobil este transmis fără acordul celeilalte părți, transmițătorul poate stabili acesteia un termen rezonabil în interiorul căruia trebuie să declare că acceptă sau că refuză să accepte donația, la expirarea termenului, contractul se consideră încheiat dacă cealaltă parte nu a refuzat să accepte donația. În caz de refuz, transmițătorul are dreptul să ceară restituirea bunului în conformitate cu regulile privind îmbogățirea fără justă cauză.

De asemenea, pentru valabilitatea actului juridic civil, în materia de drept, sunt impuse anumite condiții de valabilitate, iar în cazul când nu sunt întrunite aceste condiții, actul nu poate exista sau dacă există nu este valabil. Astfel, condițiile esențiale pentru valabilitatea oricărui act juridic civil se împart în condiții de fond și de formă. Cerințele cu privire la consimțământ, capacitate, obiect și cauză reprezintă condiții de fond, iar cele de fond se referă la modalitatea de exteriorizare a manifestării de voință, cum este cerința autentificării, sunt condiții de formă. Pentru ca un contract de donație a bunului imobil să fie considerat valabil, este necesar ca acesta să întrunească cumulativ niște condiții: să fie încheiat în formă scrisă și autentificat notarial, să existe acordul părților pentru încheierea contractului respectiv, părțile contractante să fie împuternicite în acest sens, obiectul contractului să fie licit, bunul imobil să fie transmis în proprietate de donator către donatar. Astfel, studiind materialele cauzei în raport cu normele legale citate supra, instanța de apel a constatat că la încheierea contractului de donație nr. 2088 din 30 martie 2017, au fost respectate condițiile de validitate cerute de lege pentru autentificarea unui astfel de contract.

La fel, instanța de apel a considerat nefondate argumentele apelantei precum că, contractul de donație din 30 martie 2017, este lovit de nulitate absolută, ca fiind încheiat cu derogare de la interdicția legală stabilită la art.832 lit.c) Cod civil, or, precum a statuat și prima instanță, norma legală respectivă nu interzice încheierea contractului de donație între o persoană juridică cu scop lucrativ și o persoană fizică, dar se referă la interzicerea încheierii contractelor de donație între o persoană juridică cu scop lucrativ, în calitate de donator, și o persoană juridică cu scop lucrativ, în calitate de donatar.

La 02 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.43) și ulterior la 07 decembrie 2020, în original, SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere

integrală a cererii de chemare în judecată, declararea nulității absolute a contractului de donație nr. 2088 din 30 martie 2017 cu restituirea bunului imobil, teren pentru construcții cu suprafața de 1,179 ha și construcția cu suprafața de 1062,9 mp, situate în mun. Chișinău, sect. Botanica, XXXXXX, nr.121A, compensarea de către Irina Miloș-Ciurea a cheltuielilor de judecate suportate în proces privind taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică.

În motivarea recursului s-a invocat că temeiurile declarării recursului în sensul art. 432 alin.(2) Cod de procedură civilă sunt: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Totodată, a menționat că la caz sunt aplicabile prevederile art. 832 lit.c) Cod civil, în redacția în vigoare la dat încheierii contractului, or, contractul de donație a fost încheiat într-o persoană juridică, în calitate de donator și două persoane fizice, în calitate de donatari. Astfel, contractul a fost încheiat contrar scopului pentru care a fost constituită persoana juridică. De altfel, la 11 februarie 2019, intimatul Mihai Miloș, prin poziția exprimată, a recunoscut integral acțiunea înaintată.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 29 ianuarie 2021 (Vol.II, f.d.89) și a fost recepționată la 03 februarie 2021 și 04 februarie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.90-93). Din adresa lui Mihai Miloș corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamată” (Vol.II, f.d.94-95).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 09 septembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.43) și ulterior la 07 decembrie 2020, în original.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei participanților la proces la 21 septembrie 2020, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.42). Din textul recursului se identifică că recurentul a luat cunoștință de decizia contestată la 03 octombrie 2020, prin intermediul portalului național al instanțelor de judecată. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Miloș M.”, reprezentată de avocatul Ion Negura, împotriva deciziei din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat